

ŽŇOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Fenomén Jára

Jára nezištně pomáhá řadě světových veličanů.

Manželům Curieovým nanosí do sklepa na vlastních zádech 45 puten smolince.

Profesoru Burianovi asistuje při prvních plastických operacích.

Edisonovi předělá pupík na objímce jeho první žárovky.

Eiffelovi sežene podnájem.

Čechovovi pochválí knihu povídek a pohnojí višňový sad.

V Čechách dosahuje Járovo životní dílo vrcholu. Jako kočovný dentista prochází snad všemi kouty naší vlasti. Český lid ochotně otvírá ústa a svěruje se mu se všemi starostmi a trampotami. Z toho pak Jára těží látku pro své nesmrtelné divadelní hry.

Jsou to dramata takové umělecké síly, že ani nemohla být svými současníky pochopena. Když se po mnoha desetiletích zaskvěla na scéně, celá řada literárních vědců začala o Járově existenci pochybovat a označila jeho dílo za líptákovský podvrh podobný podvrhu zelenohorskému a královédvorskému.

Na to je jednoduchá odpověď. Který z našich soudobých spisovatelů by byl schopen dílo takové velikosti vytvořit? Žádný. K takovému činu by se museli spojit nejméně dva. Ale i ti by museli být alespoň průměrně geniální.

ŽŇOVINY VÁM PŘINÁŠÍ

Sdružení KLAS
www.sdruzeni-klas.cz

Škola pomluv

Více než tříhodinovou Školu pomluv předvedl včera první host přehlídky - kadaňské Divadlo Navenek. Vloni se stejný soubor představil v Klášterci se svou prvotinou, pohádkou Kráska a zvíře.

Jeich druhý počín vzbudil včera večer rozporuplné reakce a nás pochopitelně zajímalo, proč si soubor vybral právě hru Richarda Brinsleye Sheridana.

„Tahle hra mě oslovila, když jsem četl text,“ svěřil se po představení režisér a zároveň jeden z herců souboru Jan Losenický. „Rozhodl jsem se pro ni také proto, že máme tolik herců (pozn. red. 17 herců). Když máte hodně herců a chcete všechny uspokojit, musíte vybrat hru s mnoha herci. Těch her zase není tolik. Většinou jsou to klasické hry. Absurdní divadlo, moderní kusy mají tak čtyři, pět herců.“

Když se režisér pro hru konečně rozhodl, zjistil, že ve stejný den měl tento kus premiéru ve Stavovském divadle v Praze.

Hru po přečtení přijali s nadšením i samotní herci. „Není pro režiséra nic šťastnějšího, než když vidí nadšenou odezvu od herců,“ dodal Losenický. Zároveň však herce připravil na to, že ne všichni diváci přijmou hru se stejným nadšením.

„Na poměry měst, kde lidé nejsou zvyklí na dlouhé, klasické divadlo to asi není nejlepší hra, ale s tímhle rizikem jsme

do toho šli. Někteří diváci opravdu v půli odcházejí, ale my jsme na to připravení.“

Zkoušky hry začaly sice již v lednu letošního roku, ale naplno se rozjely až před prázdninami. Během prázdnin se však soubor věnoval spoustě jiných aktivit. Ty představila výstavka fotografií o činnosti divadla v předsálí.

„To hlavní zkoušení tedy nastalo až v září,“ poznamenal Losenický. „Poslední

dva měsíce před premiérou byly asi nejnabitější. Možná to chtělo intenzivnější přípravu, ale to už teď není podstatné.“

Premiéru náročné konverzační hry Škola pomluv odehrálo Divadlo Navenek na své domovské scéně v kadaňském Orfeu. Kadaňští milovníci ochotnického divadla ocenili snahu souboru minulou sobotu, kdy v Klášterci začínaly divadelní žně.

Ať si kdo chce říká co chce

Petr Hybner

Divadlo je v Kadani 2 roky a jak jste všichni viděli, je to poznat. Já jsem tu byl před rokem a od té doby se to malinkým krokem zlepšilo. Máme na čem stavět – na kostýmech, na kulisách, to nám jde perfektně.

Já si myslím, že hra, což je na režisérovi, nebyla vhodně zvolena, protože tříhodinová hra pro začínající divadlo a hlavně pro diváky, je utrpením.

Já si myslím, že teď už si nechá pan Losenický poradit a že už to půjde jenom k lepšímu. Myslím si, že se herci od minulého roku zlepšili, jejich výkon není špatný, ale jsou trápení panem režisérem

dlouhými monology, které diváky potom už nudí.

Tomáš Fiala

Z dnešního divadelního představení jsem velmi rozčarován. V závěru jsem nevěděl zda se smát nebo být zklamaný. Leckteré role byly dobře zahrány, ale smysl hry jsem nepochopil.

Kateřina Žižková

Já si myslím, že to bylo zbytečně dlouhé. Když jsem odcházela, tak jsem se kupodivu řehtala jako kdybych odcházela z nějaké velké randy, ale to asi ze zoufalství.

Každopádně to беру jako snahu a nechci nikoho zesměšňovat.

Miroslav Nyklíček

Když pomínu délku celého představení i podle mě také nepřilíš vhodný výběr hry pro začínající divadelní soubor, vadilo mi, že jsem neviděl radost účinkujících ze hry.

Ochotníci přece nedělají divadlo, protože musí, ale proto, že chtějí. A ta radost z hraní je jejich největší výhodou oproti profíkům.

Zamrzí to o to víc u souboru, který má mezi sebou talentované lidi a ambice dělat ne zrovna standardní divadelní kusy.

pokračování na druhé straně

Jdou na sever nebo na jih?

Včera naši stateční polárníci driftovali na sever. Což otrávil Varla a zcela jistě uniklo pozornosti náčelníka. Ten se totiž holedbal, že výpravu dovedl téměř až k jižnímu pólu.

Náčelník měl včera vůbec štěstný den. Skokem v textu málem způsobil, že se scénka hrála stále dokola, podobně jako známá písnička Pes jitričku sežral.

Nemohl pochopit, kam zmizel učitel a stále ho povolával k nástupu, což zmýlilo nejen primitiva Frišenského, ale i lékárníka Vojtěcha Šofra, kterému navíc náčelník stále nemůže přijít na jméno.

Dobytí severního pólu tak začíná nabírat na zcela nečekaných obrátkách a nezbyvá než čekat, kam náčelník výpravu nakonec dovede.

Píseň do nepohody

Až vám bude někdy úzko, zapívejte si Píseň do nepohody, kterou složil ve vlaku, zatímco všichni spali, pomocný učitel Václav Poustka, člen české polární výpravy. Píseň zcela jistě zažene vaši trudomyslnost lépe, než cajdáky Chceš píseň severu znát, chceš se mnou tiše naslouchat, či Když táhne bílý losos peřejí.

Akordy k písni se nám však přes veškerou snahu nepodařilo odpozorovat.

Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek. Němec i Brit, křesťan i žid, každý by nejradši utek.

Ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci. Jen jeden z národů neskoná hrůzy severu slavně překoná.

Tam, kde hy, tam kde hy,
kde hynuli vlci,
tam kde hy, tam kde hy,
kde hynuli vlci.
Tam, kde hy, tam kde hy,
kde hynuli sobi,
Čech se přizpůsobí,
Čech se přizpůsobí.

Zrnka ze zákulisí

V hospodě se občas bouchá do stolu. Včera se ale bouchalo do baru, a to přímo samotným majitelem. Martin měl už dost lidí, kteří zasvěceně hovoří se souborem o právě zhlédnutém představení, které přítom ani neviděli a raději dřepěli u piva.

Argument jedné z hereček Divadla Navenek, že je u nich spousta lidí třeba do šesti v práci a pak jdou od sedmi na zkoušku, nás, ostatní amatéry, docela pobavil.

Žňoviny připravili

Jára, Zdenička Kovalová,
Miroslav Nyklíček, Honza Škach,
Jan Valta

za případné chyby nikdo neručí
příští číslo vyjde
již zítra

Trocha historie Divadla Navenek nikoho nezabije

V roce 2003 došlo k obnově ochotnického divadla v Kadani, které má dlouholetou tradici, jež sahá až do roku 1945. O obnově se zasloužil Jan Losenický.

Dokázal kolem sebe shromáždit partu lidí se zájmem o divadlo. Z dřívějších ochotníků se přidal k souboru Josef Sko-

tek, který tak už nemusí dále hostovat v klášterských souborech.

Jako první hru si Jan Losenický vybral klasickou pohádku Františka Hrubína Kráska a zvíře. Toto první celovečerní představení je vhodné jak pro děti, tak pro dospělé. Pohádku mohli vidět i návštěvníci loňských zni.

Kromě tohoto představení připravil soubor řadu drobných scének a literárních pásem pro různé akce, které se v Kadani konaly a konají.

Sdružení Klas spolupracuje s kadaňským souborem při přípravě a realizaci Císařského dne, Betlému a Masopustu.

Informace jsme čerpali z programu Divadla Navenek

Ať si kdo chce říká co chce

Jirka Tříška

V rámci Divadla Navenek je to určitě pokrok dopředu. Dle tradice nezklamali a použili kus, který je nad jejich síly.

Tři role byly odehrány slušně, zbytek byl absolutně nezvládnutý, např. ten, který hrál žida, používal prvky z klasického křesťanství.

Viděl jsem první půlku a bylo to nudné, bez rychlosti, vtipy, které tam byly, neměly přednes, který mít měly.

Pro mě osobně byla také nezvládnutá světle a i ten jednoduchý zvuk.

Iva Kozáková

Já už měla reference ze soboty,

z jejich premiéry, že představení je celkem náročné, což tedy můžu teď potvrdit – hodně textu, hodně herců.

Nádherné kostýmy, také docela zajímavé scény, ale veliký kaz celé hry spatřuji v tom, že je zdouhavá, místy trošku až nudná.

Přesto si myslím, že tam čtyři herci excelují.

Vaše názory na jednotlivá představení můžete vyjádřit také na našich stránkách v sekci Přehlídka.